

GAZETA LWOWSKA

w Piątek dnia 8. Maia 1812.

Wiadomości kraiove.

Ze Lwowa dnia 8. Maia. — Dnia 5 b. m. przechodził tędy batalion pułku granicznego, ciągnący z Dystryktu S. Jerzego w Sławonii.

Dnia 6 b. m. nadciągnęły tu 2 kompanie Pionierów.

Z Wiednia d. 29. Kwietnia. — N. Pan raczył JW. Barona Franciszka de Binder-Kriegelstein, swojego dotychczasowego nadzwyczajnego Posta przy Dworze Król: Duńskim, mianować takimże Postem przy Dworze Król: Württembergim.

Jego Cesarzowicowska Mość Arcy-Xiąże Ferdynand Następca tronu, wyjechał z Pressburga przez Sassini i Holitsch do Brünu, odwiedził tamże Jego C. Królewicowską Mość Arcy-Xiążęcia Ferdynanda, i powrócił d. 22 b. m. do tutejszey stolicy.

Z Gracu dnia 15 Kwietnia. — Arcy-Xiążeta Jan i Antoni ziechali tu dziś nadspodzianie w najlepszym zdrowiu, i sprawili przybyciem swoim najwyższą radość wszystkim mieszkańcom naszego miasta; oglądali oni Joanneum, które wspaniały Założyciel onegoż (Arcy-Xiąże Jan) znakomitą liczbą najrzadszych dzieł klassycznych historycznych, nowemi medalionami, matematycznymi instrumentami, i nowemi dodatkami do zbioru pomologicznego i zoologicznego należącemi, wzbogacił raczył.

Dnia 15 Kwietnia umarł w Gracu na apoplexyę JW. i Nayprzewielebniejszy JX. Jan Fryderyk Hrabia de Waldstein i Wartenberg, Xiąże i Biskup Seggauński, tudzież Biskup Administrator Dyecezyi Leobeńskiey, Prałat Arcykapituły Salzburkskiey i Augsburskiey, J. C. K. Mości

aktualny tajny Radca. Zmarły ten Prałat piastował pasterski swój urząd przez lat 9 i miesięcy 8 z dostojnością i prawdziwą apostolską gorliwością. Wystawione za czasu duchownego jego zwierzchnictwa seminarium, jest dowodem czynney jego troskliwości o wykształcenie kleru. Równie oycowskim duchem, czuwał nad wydoskonaleniem szkół narodowych; zwiedzanie tych szkół, było ostatniem czynnym życia jego zatrudnieniem, a nawet przyczyną zgonu jego powszechnie opłakanego; albowiem zachorowawszy z powodu zaziębienia się przy ostatniem obiedzaniu tych szkół, zaraz drugiego dnia po swoim powrocie z tym rozstał się światem.

Z Pragi d. 24 Kwietnia. — Miłośnikom historyi naturalney, wydarzyła się teraz w Królestwie Czeskim rzadka sposobność pomnożenia zoologicznych wiadomości oglądaniem żywego zwierza morskiego (Bufflon nazywa je Tygrysem morskim), które Pan Latour publicznie tu pokazuje.

Zdroie uzdrawiające Czeskie, oddawna już znane ze swojej wewnętrzney mocy, stają się co raz ze sławą znaniejszymi z powodu przedsięwziętych za staraniem zwierzchności miejscowych chemicznych rozbiórów, i pomnożonych wygód dla leczących się gości. Znajdujący się o cztery mil od Pragi w Smet-schnie, dobrach Hrabi Maria Clam Martiniz zdroj uzdrawiający z kąpielkami w Sternbergu, zajmuje chlubne miejsce w rządzie tych od natury i sztuki dla cierpiącey ludzkości poświęconych przytułków; rozbięrał go chemicznie Doktor i Radca górniczy F. A. Reufs, a zwierzchność miejscowa poczyniła dla polepszenia i upiększenia miejsca zdroiowego i kąpielni chwalebne urządzenia.

Wiadomości zagraniczne.

Xięstwo Warszawskie.

N. Król Westfalski przybył (jak Gazety Berlińskie donoszą) do Warszawy. Xiążę Eockmühl (Marszałek Davoust) przeniósł główną swoją kwatere do Torunia, dokąd się także miał udać Król. Pruski Jenerał Porucznik Grawert (*Gazety Warszawskie żadney o tém nie czynią wzmianki*).

Między Elbą i Wisłą zakładaia wielkie magazyny.

Gazety Warszawskie umieściły następujący wyrok Królewski dnia 3. Kwietnia w Drężnie wydany:

W uzupełnieniu Dekretu Naszego d. 15. Lutego roku bieżącego wydanego, zważywszy podane Nam przez Ministra Naszego Przychodów i Skarbu warunki, pod jakimi odtąd dobra narodowe w Xięstwie Warszawskiem dzierżawione być mają; po wysłuchaniu Naszey Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy iak następuje:

Art: 1. Urzędnicy i officjaliści w służbie administracyney, skarbowey, sądowey, woyskowej, policyney będący, oraz obrońcy publiczni, do osiągnięcia dzierżawy przystępu mieć nie mogą; pod takowe atoli wyłączenie nie podpadaia Rady departamentowi, powiatowi, handlowi, municipalni, tudzież Sędziowie Pokoju i Trybunałów handlowych.

Art: 2. Żydzi do dzierżawienia dóbr narodowych zdolnemi nie są.

Art: 3. Każdy chęć dzierżawienia mający, a przeszkodzie w poprzedniczych artykułach określony niepodległy, powinien kwalifikacyą swoją, świadectwem urzędowem władzy administracyney tego Departamentu, gdzie jest zamieszkały, udowodnić, iż posiada praktyczną gospodarstwa rolniczego znaomość, jest rządnyim gospodarzem, do zaprowadzenia i utrzymania gospodarstwa zamownym, z dobrego obchodzenia się z włościanami, i tym podobnych zalet do trzymania dóbr narodowych usposobionym. Takiey kwalifikacyi dowody jeżeli poprzedniczo w Dyrekcyi dóbr narodowych nie były okazane i za dostateczne uznane, tedy koniecznie przy wstępie do układów złożone być powinny. Wolno przecież Dyrektorowi dóbr i lasów narodowych rozciągnąć swój wybór i do nie składających takowey

kwalifikacyi, jeżeli ich z własnego przekonania za kwalifikowanych uzna.

Art: 4. Dłużnicy skarbowi, którzy się w należnościach skarbowych nie uiszcili, i ci, którzy już trzymając dobra narodowe regularnie raz nie opłacali, ci co niesłuszny spór o pretensyie wiedli, włościań uciemieźzali, nadużyciów i ucisku dopuścili się, tudzież właściciele lub ich dzierzawcy graniczący z dobrami narodowemi przez siebie w dzierzawę żadanemi, tém więcej proces z temi dobrami o granicę wiodący, do układów przypuszczeni nie będą.

Art: 5. Jeżeli kto nie na swoją osobę, lecz z danego sobie zlecenia chociażby w układy o dzierzawę wchodzić, obowiązany jest autentycznem pełnomocnictwem dającego zlecenie wywieść się, i udzielone sobie pełnomocnictwo wraz z dowodem kwalifikacyi osobistej dającego zlecenie złożyć.

Art: 6. Gdyby się okazało, iż kto z wyłączonych wartykułach 1, 2 i 4tym pod pożyczonem imieniem wszedł w dzierzawę dóbr narodowych, od possessyi ich natychmiast odpadnie, jeżeli zaś jest urzędnikiem, pociągniętym oprócz tego ztąd zostanie do odpowiedzialności.

Art: 7. Do układu względnie dzierzawy nie można być inaczey przypuszczonym, iak za złożeniem w gotowiznę, lub hypotecznych obligacyach skarbowych titulo zadatku czyli vadii, czwartey części summy roczney wyciągiem intraty okazaney; zadatek takowy, jeżeli pretendent w układ o dzierzawę wniydzie, będzie do kassy w moc należności za pierwszy kwartał przyięty i zakwitowany; lecz jeżeliby pretendent w ciągu naydaley czterech tygodni od daty zawartego układu, kaucyi formalney w gotowych pieniądzech, lub obligacyach skarbowych, albo też urzędownie przed Notaryuszem publicznym zeznaney summie półroczney dzierzawy wyrównywaiący, na dobrach ziemskich na pierwszych dwóch trzech częściach ich wartości zahypotekowaney nie złożył, tedy zadatek jego przepadnie, i Skarb nowe dóbr zadzierżawienie przedsięweźmie.

Art: 8. Pretendentom, którzy w układ nie wniyda, złożony zadatek czyli vadium całkowicie będzie zwróconym, wraz z dowodami ich osobistej kwalifikacyi.

Art: 9. Układy względem dzierzawy przez otworzenie publiczney licytacyi, za o-

głoszeniem po wszystkich Departamentach terminu, na którym jakie dobra mają być wydzierżawionemi, w miesiącu Kwietniu będą rozpoczęte, i najdalej na 15go Maia ukończone.

Art: 10. Za szacunek na pierwsze wywołanie summa szczególni wyciągami intraty wynaleziona podana będzie, i od niej licytacya i ugodzenie się z wolney ręki o summę wyższą ma się zaczynać.

Art: 11. Przy zadzierżawieniu przez licytacyą, zastrzeże się na stronę Skarbu wybór dowolny między licytantami bez obowiązku trzymania się najwyższego podania.

Art: 12. Zadzierżawienie possessyi ogólnie będzie przedsięwzięte na lat sześć, tam zaś, gdzie Dyrektor dóbr narodowych przewidywać może, że dobra zadzierżawione w części lub całkowitości wypadłoby w ciągu dzierżawy inaczej rządowi urządzić, albo na wieczystą dzierżawę wypuścić, zastrzeżoną zostanie kondycya w kontrakcie, i possessor każdego roku kontraktu odstąpić obowiązany będzie za nagrodę za każdy niedotrzymany rok dziesiątej części summy kontraktem dzierżawnym rocznie ustanowionej, od której summy odtrąca się wprzód czynsze w gotowych pieniądzech, iako tego rodzaju bonifikacyi niepodległe.

Art: 13. Po przeczytaniu dzierżawy pretendentowi, zostanie z nim natychmiast zawarty na piśmie kontrakt, którym obowiąże się summę rocznego z dóbr dochodu wyciągiem intraty okazaną, tudzież ofiarowaną nad wyciąg wyższość w czterech kwartalnych ratach praenumerando iako to: — 1go Czerwca. — 1go Września. — 1go Grudnia. — 1go Marca każdego roku w monecie srebrney grubey całkowicie albo przez połowę biletami kassowemi, na mocy Dekretu Naszego z dnia 1go Grudnia 1810 w kurs zaprowadzonemi, bez żadnego zawodu płacić, i regularnie do kassy głównej dochodów z dóbr narodowych w Warszawie lub inney wskazać się mającey oddawać; gdyby zaś na którymkolwiek terminie najpóźniej w dni sześć po pierwszym miesiącu wyrażoney summy całkowicie nie zapłacił, tedy stopniom eksekucyi przez władzę ekonomiczną Dekretem Naszym z dnia 14. Stycznia 1812 przepisany, poddaie się.

Art: 14. Oprócz summy dzierżawney obowiąże się dzierżawca podatek dymowego, czopowego i konsumpcyjny, składki ognio-

we, gdzie te exyściują, tudzież inne wszelkie kontrybucye i składki osobiste, należitości szkolne, tak nazwane (deputaty) bez żadnego od Skarbu wynagrodzenia opłacać, niemnię należące z dóbr dziesięciny i meszne oddawać, i z tych zaspokoienia kwity przy płaceniu czwartey raty składać.

Art: 15. Ilość produktów w naturze za żywność i furaz wojskowy przez Władze departamentowe i powiatowe na folwarki dzierżone rozpisanych, obowiązany będzie Possessor do wskazać się mającego magazynu dostawić, które Skarb za należytem kwitami magazynowemi udowodnieniem w końcu każdego roku, rachując też produkta ceną targową w mieście dóbr naybliższem w kwartale, w którym też produkta wydane zostały, przez średnie przecięcie wynalezioną, zamiast gotowych pieniędzy w pierwszej racie roku następującego przyjąć przyrzecze.

Art: 16. Cokolwiek dziełem podawczem na gruncie mającém się sporządzić opisano, i sobie oddano dzierżawca mieć będzie, to wszystko wtakimże stanie wielkości i szacunku przy expiracyi kontraktu, na gruncie zostawić będzie obowiązany; zaś remanenta do inwentarza niewprowadzone, ale osobną dezygnacyą z wyrażeniem ich szacunku wyszczególnione, dzierżawca zaraz przy podaniu, jeżeli chce je zatrzymać, zapłacić będzie powinien, i dopiero od czasu onych zapłaceniu do tego właścicielstwa należeć będą. Wybór, które remanenta w naturze przy possessorze być zostawione, a które za zapłaceniem będą mogły być odstapionemi, iedynie od woli Skarbu zależy; a jeżeliby possessor remanentów, któreby mu Skarb chciał odstąpić, nie zapłacił, takowe remanenta Skarb przez licytacyą sprzeda.

Art: 17. Ziasewy ozime i iare, oraz ogrodowe, wiakiey kwocie i mierze przy obięciu possessyi podane będą, w takiej na rolach dobrze uprawnych, czystém i zdrowém ziarnem, przy widzu wyznaczyć się mającym, oddane i zostawione być mają przy expiracyi, oraz nawozy w ugory powinny być wywiezione, i pole naymnię w trzeciej części podorane, zaś łąki nietknięte zostawione; gdyby zaś dzierżawca wywiezienia nawozy i podorania pól zaniedbał, tedy szkodę ztąd wynikłą w tym sposobie Skarbowi wynagrodzić będzie przymuszony, to jest: za każdy dzień robocizny trzy razy więcej iak cena wyciągowa obeymuie, ra-

chuiąc za taką ilość dni, iaka do uzupełnienia iey zaniedbaney roboty okazać się być potrzebną, prócz tego, ubyły z tego opóźnienia zysk zapłacić, i szkodę za spalone lub podkoszone łąki udeterminowana, dzierżawcy wchodzącemu wynagrodzić musi. Udeterminowanie takowego wynagrodzenia do władzy ekonomiczney będzie należało, i przeciwko temu odwołań gdziekolwiek dzierżawca zrzecze się.

Art: 18. Obowiąże się dzierżawca względem rolnictwa, iako to: uprawy i ulepszenia pól, łąk, sadów, ogrodów warzywnych, tudzież chmielników, nietylko w obrębie folwarcznym znajdujących się, lecz i wiejskich, które włościanie wswey posiadłości używają, iak naydoskonalszy i naylepszy rząd gospodarski utrzymywać; starać się będzie dzierżawca o pokazanie i nauczenie iak naydokładniejszego sposobu gospodarowania co do uprawy pól, kopania rowów, sadzenia drzew, wychowu bydła, i tym podobnych źródeł, które byt rolnika wspieraia.

Dzierżawca, który szcégolney gorliwości w tym przedmiocie iawne okaże dowody, nietylko przy puszczeniu dóbr w wieczny erb-pacht uwagę Rządu na siebie zwróci, lecz w sposobie zasłudze odpowiadającym, względem jego pozyska.

Art: 19. Na iakową bydła liczbę wystarczać może pasza, stosownie do wyciągu intraty, takową dzierżawca w ciągu pierwszego po obięciu possessyi roku, własnym nakładem zaprowadzić, i oraz w ciągu swojej dzierżawy utrzymywać winien będzie; a tak ani paszy, ani słomy extra fundum tych dóbr, pod odpadnieniem od possessyi nie będzie wolno wywozić, wyjąwszy szcégolnie tę konieczność, gdy na furaz wojskowy dostarczenie siana lub słomy nakazane będzie. Jeżeliby więc przy rewizyi przez urzędnika ekonomicznego przedsięwziąć się mający, okazało się, iż possessor wyznaczony liczby bydła nie utrzymuje, a przez to gruntu nawozem nie zasila, w takim razie za doniesieniem do Dyrekcyi, dalsza dzierżawa byłaby mu odebrana; pod tą samą karą nie wolno dzierżawcy za granicę dzierżawy robocizny wyciągiem sobie podaney używać.

Art: 20. Budowy wszelkie domów wiejskich, włościańskich, i dworskich, folwarcznych, karczem, młynów, browarów, gorzelnii, tartaków, i tego wszystkiego, co

dziełem podania obięte będzie, dzierżawca w dobrym stanie utrzymywać powinien; równie będzie jego obowiązkiem wszelkie te reparacye czynić, które robocizną i materiałem na gruncie znajdującemi się ułatwione być mogą, a na budowy włościańskie, aby reparowane były, nalezytą czynić bacznosc; w tym względzie obowiąże się dzierżawca naznaczyć we dworach lub na wieś miejsce na skład drzewa dla włościan, dachem pokryte, i dopilnować, aby włościanie pozwolonego na budowy i reperacye z borów narodowych drzewa nie marnowali, ale go iedynie na polepszenie stanu budowli obracali; nowych żadnych budowli, bez upowaznienia, dzierżawca czynić nie będzie mocen.

Art: 21. Wszelkie nieszczęścia i klęski dzierżawca na siebie przyjmuie, i żadney bonifikacyi żadać nie będzie; szcégolnie na przypadek grądobicia, ognia piorunowego i szkód podczas wojny, bonifikacya ubytych użytków według zasad remissyjnych będzie mogła bydź wymierzona, lecz iey wymiar iedynie od łaskawosci Nas Króla zawisł.

Art: 22. Ewikcyia żadna z strony Skarbu za pewnośc dochodów niestałych, nie ręczy się; szcégolnie, jeżeliby dzierżawcy w posiadłościach gruntów lub łąk co ubyło, lub prawo iakie względem ciągnięcia dzierżawionych użytków wpływem powagi rządowej było uchylone, natenczas w miarę ubytych pożytków, indemnizacyia czyli wynagrodzenie, stosownie do wyciągu intraty, zostałoby wymierzona.

Art: 23. Warunki szcégolne przy układach o dzierżawę, według okoliczności do każdych respective dóbr będą zaproponowanemi.

Wykonanie niniejszey woli Naszey, która w dzieńniku praw ma bydź umieszczona, Ministrom Naszym w czém do którego nalezytą polecamy.

Fréderyk August.

Francya.

Z Paryża d. 17. Kwietnia. — Cesarz Jegomośc oglądał onegdaj na dziedzińcu tuileryjskim różne korpusy piechoty i jazdy, które przed nim przeciagały. Popis ten trwał przeszło dwie godziny. Różne pułki nowey gwardyi Cesarskiey, czyniły z naywiększą dokładnością rozmaite obroty wojskowe.

Cesarz Jegomość rozmawiał z Szefami wszystkich korpusów; mówił także z wieloma oficerami i żołnierzami, i przyjmował z dobrocią podawane sobie prośby. Po popisie, który się o 3cięży skończył godzinie, odprawił Cesarz radę administracyjną w zamku tuileryjskim.

Dnia 14 Kwietnia odprawił Senat posiedzenie.

Po wszystkich Departamentach Państwa francuzkiego, trudnią się teraz urządzeniem pospolitego ruszenia. Cesarz powysyłał wszędzie znakomite Osoby, Jenerałów i Senatorów, dla kierowania tém urządzeniem. I tak przybyli: do Grenoble, Senator Hrabia Beaumont, do Caen, Senator Hrabia Röderer, do Rennes, Senator Hrabia Latour-Mauburg, do Metz, Senator Hrabia Gouvion, do Brukseli, Senator Hrabia Merode, do Strassburga, Senator Hrabia St. Suzanne i t. d., w celu wezwania swoich dywizyj i nadania im ruchu. Z Koblenz doniesiono, że pierwszy oddział rôt gwardyi narodowéy departamentowéy, udał się już w rzeczy saméy d. 15 Kwietnia na swoje przeznaczenie. „Nie można było odmówić podziwienia (piszą) tak postaci ciała tych w ogólności dobrze stworzonych, słusnych i mocnych młodzieńców, jako też przedniemu, ożywiającemu ich duchowi; oświadczyli się oni; iż Departamentowi w téj nowéj służbie, do której ich N. Monarcha powołał, zaszczyt przyniosą.

Oto są dokładniejsze wiadomości dotyczące się (*nadmienionego w przeszłym Numerze Gazety naszej*) procesu oskarżonych czterech osób o zdradę Ojczyzny. Michał Michel, w biurze Administracyi wojennéy przy Dyrekcyi ubiorczéy wóysk umieszczony, oskarżony został o miane za wyznaczoną nagrodę z agentami pewnego obcego mocarstwa porozumienie w celu podania temuż mocarstwu środków do rozpoczęcia wojny z Francją, i o zdradzieckie wyjawienie tymże agentom tajemnic francuzkich wojskowych ekspedycyi. — Ludwik Franciszek Saget, w biurze marszowém Ministerium wojny, tudzież Franciszek Alexander Salmont, w biurze popisów wojska przy Administracyi wojennéy umieszczeni, oskarżeni są o uczestnictwo pomienionego występku, o wydawanie za zapłatę różnych instrukcyj, wiadomości i t. d., tudzież o przyjmowanie pieniędzy za niepozwolone w urzędowaniu czyn-

ności; o to ostatnie przekupstwo, obwiniony jest także Moses, nazwany Mirabeau.

Michel był już (jak sam wyznał) prawie od 8 do 9 lat w porozumieniu z różnemi agentami tego obcego mocarstwa, któremu i teraz tajemnice wyjawiał; odkrywał ón im różnemi czasami stan wojska francuzkiego, szczególniéj zaś w r. 1806 udzielał im w téj mierze ważne wiadomości, za co po kilka razy był zapłacony. W biurze marszowém robi się po dwakroć na miesiąc ogólny wykaz stanu i stanowisk wóysk wszystkich, i podaje się Cesarzowi. Takowe wykazy bywały pospolicie przez służbę biórowego Mosesa introligatorowi do oprawy posętane, z tamtąd zaś przez tegoż samego służbę do Szefa dywizyi odnoszone. Michel umiał korzystać z téj sposobności i namówił Mosesa do tego, że mu za kilka franków owe wykazy do przejrzenia podawał. Nawet późniéj, gdy już Mosesa do introligatora nie posętano, i inny tę usługę sprawował, postarał się Michel ieszcze raz o sposobność dowiedzenia się tajemnic rządowych. Udał się ón późniéj w téj mierze do swoich znaiomych Salmonta i Sageta; od pierwszego otrzymał wiadomość o wyruszeniu wojsk zewnątrz kraju i przybyciu onychże na miejsce ich przeznaczenia, otrzymał także dokładny wykaz artylleryi z działami i zaprzęgiem, i ieneralny wykaz wojska stojącego w Niemczech; od drugiego zaś (Sageta) otrzymał tabelle nowego urzędzenia tegoż wojska, i wiele innych wiadomości. Dla dopięcia tego brał Saget koncepta ze stołów urzędników; a Michel przepisywał je w nocy; i tym to sposobem mógł ón w miesiacu Lutym wygotować obcym agentóm wielką tabellę okazującą stan i liczbę wojska, artylleryi, dowodców, i główną listę gwardyi Cesarzowskéy podług iéy urzędzenia. Za zdradzieckie udzielenie tak ważnych tajemnic rządowych, otrzymał Michel podług swego wyznania około 20000 franków, z których dał 100 Sagetowi a blisko 300 Salmontowi. W pomieszaniu obcego agenta znaleziono tegoż samego dnia, zaraz po iego odieździe, pod kołbiercem list jeden od Michla, który się tak zaczynał: „Obarczony iestem W Pana żadaniami. Mogęż więcéy uczynić dla niego jak czynię? Dla otrzymania mizernéy nagrody, ileż nie doświadczam nieprzyjemności? To co W Panu dam jutro, będzie nadspodziewaném dla niego. Bądź W Panu jutro o 7méj

godzinie u siebie. Teraz 10ta. Rzucam pióro, i spieszę po wykaz stanu wojska w Niemczech. Więc jutro o 7 godzinie. — —”

Michel oświadczył, że czuie wielkość swęy zbrodni. Dnia 14 t. m. osądził go Sąd Departamentu Sekwany po wysłuchaniu zdania przysięgłych (Jury) na śmierć i na utratę majątku iego. Spokojnie i cicho słuchał Michel swojego wyroku. Sageta osadzono na zapłacenie kary 600 franków, dwógodzinne wystawienie pod pręgierzem i do ciężkich robót na lat kilka. Salmont i Moses zostali uwolnieni.

Prusy.

Jenerał-Feldmarszałek i dotychczasowy Gubernator Berlina, Hrabia Kalkreuth, wyjechał d. 21 Kwietnia do Wrocławia. Tamże pojechał nazajutrz Pułkownik i Brygadyer, Xiążę Karol Meklenburg-Strelitz. — Tymczasowym Gubernatorem Berlina został mianowany Jenerał-Porucznik Hrabia Tauenzien. — Rozporządzenie Królewskie d. 22 Kwietnia wydane, dozwala załegłe i bieżące podatki płacić obligacyami rządowemi i gminnemi, iako téż zbożem. — Około środka Kwietnia przybył do Berlina francuzki Jenerał Hrabia Narbonne, i oddał Królowi Imci na prywatnéj audyencyi w Potsdamie własnoręczny list N. Cesarza Napoleona. — Dnia 17 Kwietnia oglądał Król Imć w towarzystwie Królewica Następcy i małęy świty w Cremmen (miasteczku 4 do 5 mil od Berlina odległym) przeciągający tamtędy korpus wojska francuzkiego. — Francuzki Marszałek Państwa, Xiążę Regio, zostaje z drugim korpusem wojska ciągle w Berlinie i okolicach iego. Główne straże odbywa gwardya mieyska, straże bramne zaś gwardya wspólnie z wojskiem francuzkiem, pomniejsze zaś straże miasta samo wojsko francuzkie. Rzadko kiedy co słycać o skargach między obywatelami i wojskowemi.

Król: wschodnio-pruski Rząd w Królewcu podał do powszechnęj wiadomości, iż dla porzadnego opatrywania w żywność wóysk Ces. francuzkich i sprzymierzonych, prowincya tameczna na 9 powiatów podzieloną została, i że każdy powiat iednego Dyrektora otrzymał. — Do Wrocławia przybył d. 15 Kwietnia Xiążę August Ferdynand Pruski, tudzież Król: Jenerał-Major

i Brygadyer, Xiążę Hessen-Homburg. — Z Lignicy wyszedł d. 13 Kwietnia szląski batalion strzelców do Wyższego Szląska. Tegoż samego dnia przechodzili przez to miasto z Berlina do Wrocławia: batalion strzelców, batalion grenadyerów i dwie baterye artylleryi.

Rossya.

Z Petersburga d. 7. Kwietnia. — Jenerał Barklai de Tolli, naczelny Wódz pierwszego zachodniego wojska, zatrzyma także urząd Ministra wojennego.

Stosownie do rozkazu Jego Imperatorskięj Mości, formuie się w Pskowie odwód gwardyi, który dzielić się będzie na 6 równych części: dla Preobrażeńskiego, Siemionowskiego, Litewskiego, Strzeleckiego i Finlandzkiego pułku. Major pieszego pułku Kexholmskiego Mordwinów ma dowodzić trzema piérwszemi częściami, a Major pieszego pułku Ryłskiego Tichanów, trzema drugimi częściami. — Dowódcami naczelnemi Inżynierów mianowani są: przy piérwszém wojsku zachodniém Jenerał-Porucznik Inżynierów Truzson, przy drugiem wojsku zachodniém Jerał-Major Inżynierów Ferster.

Imperator Jegomość oświadczył zupełne ukontentowanie swoje Naczelnikowi flotnych kommend w Petersburgu Kontr-Admiralowi Murawjew, Dowodcy drugięj brygady flotnéj Kapitanowi Komandorowi Wyczeńskiemu 2mu, za ich gorliwość szczególniejszą, staranność, pieczołowitość i niespracowaną czynność, okazaną w wywieczeniu ekwipażów okrętowych do służby liniowęy.

Z Rygi d. 9. Kwietnia. — Dnia 7. b. m. przyjechał tu z Petersburga JW. Minister wojenny, Jenerał piechoty, naczelny Wódz piérwszego zachodniego wojska i Kawaler Barklai de Tolli z Panem Pułkownikiem Sakrewskoy i z sztabowym Kapitanem P. Czychaczow; wspomniony Wódz wysiadł w domu tutejszego Burmistrza Pana Barklai de Tolli, i wyjechał z tąd znowu dnia dzisiejszego.

Dziennik Departamentu uysć Elby (Gazeta Hamburgska) donosi podług Monitora z Petersburga pod d. 6. Marca: „iż Szwedzki Adjutant Hrabia Löwenhjelm i dwaj inni Oficerowie szwedzcy

przybyli do Petersburga, i że pierwszy znajdował się na paradzie. “

W wojsku rossyjskiem posunięto bardzo wielu wojskowych na wyższe stopnie. — Dway Pułkownicy, ieden Kapitan i ieden Porucznik, którzy dawniey wszwedzkim wojsku służyli, zostali przyięci do służby rossyjskięy.

Wielka Brytania.

Dzienniki angielskie zawierają co następuje: „Monitor Paryzki milczy o woiennych przygotowaniach dziecięcych się na północy, i o interessach półwyspu; prywatne zaś listy z Francyi wzmiankują o pewneý tamże rozszerzającęy się wieści, tyzącęy się nowego planu Napoleona; głoszają, że ón zamysła o nowęy koalicyi z różnemi mocarstwami europejskiemi, na któręy czele sam chce stanąć. Słychać, iż ta koalicya wystawiłaby 60000 ludzi, które lądowe mocarstwa w stosunku siły swoięy wojskoweý dostawiają. Taka też była posada sławnego projektu Henryka IV. Króla francuzkiego, chcącego Europie wieczny pokóy zapewnić. “

„Wiadomości o poruszeniach flót nieprzyacielskich na Skaldzie, nie są bez fundamentu. Woienne okręty w Antwerpii popłynęły do Fliesingen; nie wiedzą iednakże czyli te okręty mają popłynąć na morze. “

„Imienna wartość fałszywych biletów bankowych przynoszonych do wypłaty od roku 1801 do 1811 a nie przyiętych w banku, wynosi 101661 funtów szterlingów, które iak wnoszą od pomienionego czasu na stajm lądzie zrobiono. “

Statystyczne wiadomości o Cyrkule Kołomyjskim.

(Dokończenie.)

Wzdłuż prawego brzegu Dniestru ciągnie się w odległości od 150 do 3000 sążni od téy rzeki, lecz nie od samego ięy koryta, ogromne pasmo biało-niebieskawego, do szarego mydła podobnego alabastru; leży ón iednakże nieużyty, równie iak i całkowite bryły kamienia lodowego (glacies Mariae), wydające gips przedni.

Torf znajduje się w Dziurkowie; lecz gdy nikt nie dba o niego, zatem leży nieużyty; podobnież dzieie się z kopalnią węgla kamiennych wynalezioną przez niezmordowane śledzenie P. Manz de Mariensee, który się zniomością górnictwa wstawił w téy okolicy. Chociaż ten Cyrkuł w naywłaściwszem rozumieniu bardzo ubogim jest w lasy, przecięz torfu nie używają; lecz nieuchronny i uciskający niedostatek drzewa, nauczy z czasem korzystać z tych skarbów natury.

W przestrzeni Kraiu, która prawie przez 100 lat na mnogie niazdzy Turków i Tatarów ciągle wystawianą, a zatem ciągle pustoszoną bywała, nie mógł przemysł, będący owocem długo trwałego pokoju, żadnych ważnych uczynić postępów. Niepewność własności i grubość obyczajów, te to skutki częstych niazzdów i niepokoioów, tudzież brak oświecenia i wiadomości, są to zawady potrzebujące wieków do ukształcenia człowieka tak, ażeby się stał skłonnieszym do przemysłu. Dla tego też lud prosty wtym Cyrkule tak mały posiada przemysł, iakiego mu owe dzięki i niepewne czasy nabydź dozwoliły. Włościanin ubiera się od stóp aż do głów w odzieże własneý swoięy roboty, czyli raczęy kobiety przędą i tkają suknie dla siebie i mężów. Jest to wprawdzie dostatecznym dla człowieka, uważanego iedynie w odosobnionym stanie; ale wcale niedostatecznym dla Kraiu, który przy tak mnogich potrzebach swoich, czynneý i nieustannie postępującęy pilności w kunsztach i w przemyśle wymaga. Życzeby więc sobie potrzeba, ażeby rolnik prace swoie iedynie poświęcał rolnictwu, a na rękodzielnictwo tyle tylko obracał czasu, ile mu od domowego gospodarstwa wolnych pozostaie godzin. Zyskałby tym sposobem rolnik, gdyby się ieszcze do tego zajął ulepszeniem chowu bydła, drugie tyle dochodu, ile teraz posiada; byłby oraz w stanie kupienia sobie snadnieý potrzebnych rzeczy w lepszym gatunku od tych, które teraz sam sobie przysposabia, i mógłby prócz tego pozostaiący się mu grosz na polepszenie bytu swoiego obracać.

W Kuttach, miasteczku kameralnym pod samemi górami leżącym, zaięli się Ormianie iedną gałęzią przemysłu, na którą dotychczas mało co zważano, która iednakże, lepięy się ięy przypatrzywszy, na uwagę zasługuie; jest to: wyprawianie safianów,

które w Kuttach 30 warsztatów zatrudnia. Pracuje w nich 70 majstrów, około 30 czeladzi, 70 chłopców terminujących i 40 pomocników. Wyprawiają na nich do roku (biorąc średnią miarę) 12000 pęków po 6 skór w sobie zawierających, a zatem ogółem 72000 skór. Nie są one ani co do koloru, ani co do wyprawy nayprzedniejszego gatunku, lecz ponieważ je robią ze skór kozich, przeto dla mocy swoiey służą na obuwia i na inne trwałości wymagające roboty. Posłaniają ich naywięcej do Węgier, Multan i Nowey Rossyi, gdzie je dla trwałości nad tureckie przekładają; sprzedają je także po części i w Galicyi. Za granicą biorą fabrykanci za ieden pęk po 10 ZR. w monecie konwencyiney. Pospolicie farbują ten safian na kolor czerwoniawy, brunatno-żółty, lub czarny. Czerwony safian naywiększy ma popkup, dla tego też nieco jest droższym.

Zaczęto także skóry farbować szkarłatem (Cochenille); lecz ponieważ ta farba z powodu teraźniejszych okoliczności częścią bardzo podrażała, częścią też mocne tylko farbują się nią skóry, przeto stały się za drogę na buty, a zatem przestano je kupować i wyprawiać.

Gdyby osiadł w Kuttach iaki biegły Farbiarz posiadający doskonale sztukę farbiarską, mogłaby ta fabryka daleko wyższego dójszdz stopnia i stać się ważniejszą; łatwo albowiem wnosić można, iż tyle ludzi trudniących się tą gałęzią przemysłu, nie byłoby się na tak małym i nieznacznym zgromadziło miejscu, gdyby im samo położenie tegoż miejsca szczególniejszych nie podawało korzyści. Korzysci te na tém naybardziej zależą, że można z łatwością dostawać skór kozich z gór pobliskich i sąsiedzkich Multan,

że sama woda w Kuttach usposobiona jest z przyrodzenia do lepszej skór tych wyprawy, i że nakoniec materię garbarską: Skumpie (Rhus cotinus) za bardzo słuszną cenę dostać można z ościenney Raji, albo też z Multan.

Sierść zdiętą z tych skór przędą i robią z nięj koce i wory, które osobliwie na wilgoć daleko są trwalsze iak konopiane. Porachowawszy więc wory, konsumpcyę koziego mięsa, które Ormianie wędzą i tak bardzo lubią, porachowawszy uzyskany przytém bardzo biały łój kozłowy i zważywszy to, że te artykuły również iak wyprawna skóra za granicą zbywane bywają, można więc, gdy 12000 pęków skór ieden po 10 ZR. rachując 120000 ZR. w monecie konwencyiney przynoszą, nie bez fundamentu twierdzić, że 100 mało co umiciących ludzi 150000 ZR. do roku w dobrej monecie zarobić i znowu je w obieg puszczać mogą. Do iak wielkiego stopnia mogłaby ta gałęź zarobku bydź posuniętą, gdyby pilni i biegli w sztuce ludzie wszystkich pomocnych środków do tego używać chcieli.

Przeszłego roku czynił Hrabia Kalinowski w Kamionce wielkię doświadczenie względem wyrabiania cukru z soku klonowego, które mu się aż do uzyskania cukru krystalizowanego bardzo dobrze udało; zachęcony tym sposobem założył plantacyę klonowę, i robi tego roku także doświadczenie z większą ilością soku klonowego.

Czynił także Kommissarz dominikalny Gimbut doświadczenie względem wyrabiania cukru z łodyg kukurudzy, ale mu się zapewne dla tego nie bardzo dobrze udało, że ie wtenczas przedsięwziął, gdy sok w łodygach już był wysechł.

Meteorologiczne postrzeżenia we Lwowie od 4. do dnia 5. Maja 1812.

Dzień.	Czas postrzeżenia	Barometr.	Cieplomierz Reaunura.	Wilgotciomierz.	Kierunek Wiatrów.	Odmiany powietrza.
4	Wsch. Słońc.	27, 10, 6.	+ 7, 9.	75, 9.	Po.W. W. i Po.W. sta.	iasno.
	2. po połud.	27, 10, 0.	+ 19.	43.	Po. słaby (by.	pochmurno.
	10 w nocy	27, 10, 1.	+ 12.	54, 4.	W. słaby	iasno.
5	Wsch. Słońc.	27, 10, 4.	+ 8, 4.	57, 8.	Po.W. słab. i średni	iasno.
	2. po połud.	27, 10, 11.	+ 17, 8.	42, 2.	W. słaby	ias. błyskaw. na Z.
	10. w nocy	27, 11, 9.	+ 7, 8.	64, 7.	P. słaby	chm. błysk. deszcz.